

PRIMLJENO:	12-02-2019
Org. jedinica:	
Vrijednost:	

GRAD SARAJEVO
GRADSKO VIJEĆE
KOMISIJA ZA IZBOR I IMENOVANJE
Hamdije Kreševljakovića 3
71000 Sarajevo

Predmet: Prijedlog za počasnog građanina grada Sarajeva Krunoslava Cigoja

Poštovani,

U prilogu Vam dostavljamo biografiju i obrazloženje za gospodina Krunoslava Cigoja, te predlažemo da mu se posthumno dodijeli titula počasnog građanina grada Sarajeva.

Smatramo da ukupan doprinos Krunoslava Cigoja na kulturnom i humanističkom području, opisan u biografiji i obrazloženju, zaslužuje da se gospodinu Krunoslavu Cigoju posthumno dodijeli titula počasnog građanina grada Sarajeva.

S poštovanjem,

Potpisnici inicijative

Sarajevo, 12.02.2019. g.

O B R A Z L O Ž E N J E

Krunoslav Cigoj je volio Sarajevo, kao što je njegova sarajevska publika voljela da sluša njegov glas, arije i predstave koje su nezaboravni, povijesni eho najboljih umjetničkih uzleta sarajevske operne scene. Raskoš rođenog talenta, kreirao je jedan poseban i etičan svijet u kojem se prepoznavalo kako i koliko umjetnost i odgovoran umjetnik mora imati relaciju i sa stvarnosću, jer samo tako umjetnički život i ljudsko bivstvovanje ima smisla i svrhe. Cigoj je do kraja vjerovao da umjetnost može mijenjati svijet, glazba oplemenjivati dušu i činiti nas boljim ljudima. Za mnoge od nas koji smo ga slušali tako je i bilo, **njegovi dolasci u opsjednuti grad mijenjali su ratnu sarajevsku stvarnost.**

Bio je neumoran, radan, posvećen umjetnosti. Pored svojih internacionalnih angažmana, upisao je svoj operni DNK i u Sarajevo, grad koji je neizmerno volio i 35 godina mu se uvijek vraćao. Postajala je metafizička veza ovog umjetnika sa našom sredinom, uvjerili smo se to i kroz nezaboravne izvedbe mnogih tenorskih uloga i opernih režija posebno praizvedbe prve BiH opera Hasanaginica u kojoj je godinama likom Imotskog kadije ostavljao neizbrisivi trag. Ne postoji ništa što tako ispunjava i vezuje srce kao ljubav, tako bi se mogao opisati njegov odnos sa Šeher Sarajevom.

Kada su mnogi izlazili iz opsjednutog grada u ratu, Cigoj je u njega ulazio preko Igmana, učestvujući u humanitarnim koncertima, pridružujući se kulturnom otporu u gradu koji se protiv razornih granata i puščanih rafala borio i lijepom glazbom, uzvišenom arijom i poetskim stihom. Iako je bio teško bolestan, ništa mu nije bilo nemoguće učiniti za Sarajevo, kao što to i priliči velikoj ljubavi, davao je sebe, ne uzimajući ništa za sebe. Zato mu je u jednom periodu na zagrebačkoj adresi ratnih '90-ih bilo prijavljeno sedamdesetak izbjeglica i nikom nije bilo tjesno, jer je njegovo ljudsko srce bilo široko. Iako je bio apolitičan, znao je identifikovati zlo i zaštiti čovjeka.

U odabiru najljepših citata o Sarajevu uvršten je i ovaj iz intervjua Krunoslava Cigoja, Oslobođenje 9. jula 2000. god.

“... Sarajevo je grad u koji sam se zaljubio na prvi pogled. Tu je bilo sjajnih ljudi, naučili su me da se to kaže - raja - pa me ta moja raja svaki put poslije gostovanja s pjesmom negdje pred zoru pratila na vlak. Uvjek sam si rekao da više neću gostovati u Sarajevu, jer mi je iza toga trebalo tjedan dana za oporavak, ali nikad nisam održao riječ! I eto, baš sam te momente ugradio u ono bogatstvo duše koje ti nikad i niko ne može uzeti... I onda je odjednom doša taj strašni rat, mučna opsada Sarajeva i nisam ni časka dvoumio da dođem preko Igmana u grad moje raje. Uđosmo u grad u zoru, štićeni maglom, ali zato nas je srebrni mjesec osvjetlio pri izlasku, a bogami osvjetliše nas i oni crveni projektili. Drugi put mi je bilo laksa, gospodski sam došao avionom UNPROFOR-a, ali povratak preko piste baš i ne bi mogao tako okvalificirati. Otpjevah, zagrlih se sa Mirćetom, Sutkom, Borom, Duškom... Zatekoh grad, ponosan grad koji se borio svojim nikad pokorenim niti oslabljenim duhom i čije, četiri godine zatočene stanovnike, sve do jednog uvažavam kao najveće heroje.”

U vrijeme najplodnijih godina obilježenih mladalačkim žarom i poletom, od zvjezdanog uspjeha i titule „najmlađeg tenora na svijetu“, diskografskog *buma* u zemljama Zapadne Europe i domovini, nastupa u TV Show programima, američke plodne karijere – uspjeha o kojima današnji umjetnici, u sveopćoj ekspanziji onih koji žele da se bave ovim pozivom, mogu samo sanjati, otvorenih vrata *Olimpa operne umjetnosti* Metropolitan Opere u New Yorku, dijagnosticiranja teške bolesti usprkos kojoj je umjetnički djelovao cijelih 46 godina uključujući i režijske uspješnice, do samog hrabrog odlaska i ostavštine budućim naraštajima umjetnika, jasno je da se radi o nekome ko zaslzuje i više od jedne pisane studije.

Civilizacijske tekovine i postignuća jednog društva se ponaosob potvrđuju u načinu tretiranja onih koji su nas na bilo koji način zadužili, koji su nam ostavili pečat na duši, koji su nas predstavljali svijetu na afirmativan način. To je naša obaveza i dug od kojih ne smijemo odustati i za koje se moramo boriti.

Krunoslav Cigoj – Umjetnik. Krunoslav Cigoj – tenor. Krunoslav Cigoj – humanist. Krunoslav Cigoj – diplomat. Krunoslav Cigoj – otac, suprug, djed, prijatelj.

Jedan je od rijetkih, vrhunskih tenora rođenih u Zagrebu. Obično je „tenorsko ludilo“ rezervirano za južne i sunčane predjele Mediterana, ali rijetko koji glas tog podneblja je mogao stati rame-uzrame sa velikim Cigojem. Djelovao je u vrijeme najvećih predstavnika te vrste glasa i bio uzdanica jednog geografskog specifikuma. Del Monaco, Di Stefano, Pertile, Giacomini, Pavarotti, Domingo... Cigoj. Logičan slijed. Ponajviše zbog činjenice da su njegovi nastupi uvijek bili cjeloviti, zanesenjački od samih početaka, pa čak i kada je svjesno išao protiv sebe i svog delikatnog zdravstvenog stanja.

KRUNOSLAV CIGOJ – BIOGRAFIJA

Krunoslav Kruno Cigoj (Zagreb, 30. marta/ožujka 1949. – Zagreb, 27. avgusta/kolovoza 2015.) bio je hrvatski tenor svjetskoga glasa, operni i operetni redatelj, diplomat i humanist.

Profesionalnu karijeru započinje igrom slučaja kada ga u dobi od nepunih 18 godina u gimnaziji otkriva maestro Vladimir Kranjčević i dodjeljuje mu naslovnu ulogu *Ernesta* u operi Gaetana Donizettija – *Don Pasquale* 1967. godine.

Nakon *debuta* mlada zvijezda odlazi na studij pjevanja u Beč kod profesora Miroslava Lunzera, a potom se usavršava u Zagrebu kod profesora Zlatka Šira.

Prvi i najdraži od inauguracionih koncerata je sa velikom nizozemskom wagnerijankom Gré Brouwenstijn. Kao najmlađi u historiji, preciznije maloljetnik, postaje solistom *Volksoper Wien* na nagovor muzičkog direktora bečke *Staatsoper*, „koja nije obdanište“, i u koju će doći nakon novostečenog iskustva i kad bude punoljetan. To se ne dešava jer mlada zvijezda odazi u Njemačku na poziv diskografske kuće Metronom koja mu šalje brzjav: „*Neka mladi Caruso dođe...*“

Pod krilaticom „najmlađeg tenora svijeta“ osvaja publiku.. Surađuje sa najvećim orkestrima i dirigentima tog doba i suvereno vlada scenom i koncertnim podijem kako u inozemstvu, tako i u domovini. Posebno se izdvajaju koncerti sa maestrom Lovrom pl. Matačićem.

Odlaskom u Ameriku, već kao iskusni pjevač koji nakon lirskog, osvaja najteže uloge *spinto* tenorskog *facha*, i pojedine iz najtežeg - dramskog, snagom svog umjetničkog habitusa dolazi do samih vrata *Metropolitan Opere* u New Yorku.

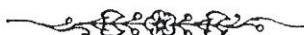
Teška bolest, *Non-Hodgkin's Syndrome* ga zaustavlja na vrhuncu uspjeha. Borio se sa bolešću punih 35 godina i nikada posustao, nikada odustao, pjevao je, režirao cijelim svojim bićem, a kao predsjenik *Udruge limfomi* pomagao nebrojenim dragim osobama iako ih osobno nije poznavao.

U posljednjoj fazi života, iako je mogao da bira, diplomatsku karijeru ostvaruje petogodišnjim boravkom u Sarajevu i ostaje do današnjih dana u srcima svih građana BiH.

Ostvario je preko 50 uloga prvog tenorskog facha te nastupao u najznačajnim djelima koncertnog repertoara, ponaosob ciklusa solo pjesme romantizma. Omiljeni je pjevač Festivala kajkavskih popevkiju Krapini.

Dobitnik je nagrade *Milka Trnina*, nagrade Grada Zagreba, nagrade *Vladimir Nazor*, *Velike estradne nagrade Jugoslavije* za 1988. godinu, nagrade *Zlatna povelja humanizma*.

Bio je veliki borac za svoju domovinu Hrvatsku i sve ljude bez razlike kao istinski kosmopolit i neprevaziđen umjetnik.

Krunoslav Kruno Cigoj jedan je od najznačajnijih umjetnika druge polovice 20. stoljeća. U čemu je tajna njegova uspjeha, njegovih umjetničkih dostignuća, te ove odvažne klasifikacije? Odgovor na ovo pitanje treba tražiti u višeslojnom analiziranju jedne iznimne osobnosti, u analiziranju svih alikvota jednog velikog glasa koje su ga činile specifičnim i moćnim, i koji je zahtjeve partiture uvijek ispunjavao na bolji, puniji i gotovo nedostizan način, postavljajući ljestvicu vokalne interpretacije na viši nivo.

Sarajevo pamti svoje prijatelje, posebno one iz najtežih vremena, nema riječi kojim bi mogli izraziti zahvalnost za plemenita djela koja nam je darovao Krunoslav Cigoj, zato je posthumno priznanje Počasnog građanina Sarajeva naš zalog da ćemo se i institucionalno sjećati velikih umjetnika koji su našem gradu darovali ljubav i dobrotu.

Narodno pozorište Sarajevo

Izudin Bajrović, direktor

HKD Napredak

Dr. Franjo Topić, predsjednik

Asocijacija nezavisnih intelektualaca
Krug 99 Sarajevo

Adil Kulenović, predsjednik

Sarajevo, 11.02.2019. g.

Sarajevska filharmonija

Samir Lokvančić, direktor

Bosna i Hercegovina
SARAJEVSKA FILHARMONIJA
Obala Kulina Banagi
S A R A J E V O

Međunarodni centar za mir Sarajevo

Ibrahim Spahić, predsjednik

Hrvatsko narodno vijeće BiH

Marinko Pejić, predsjednik

